

Sy-li spěwał,
Pilnje dželał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatosok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosć ma;
Boh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Cerstwosć da.

Njeh ty spěwaš
Swěrnje dželaš
Wšedne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoćń ty.

Z njebjes mana
Njeh či khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Boh poda,
Wokřew će. F.

Sserbske niedźeliske łopjeno

Budyschin

13. januara 1929

Bauzen

Čištoč a nakład Smolerjez knihowisćežerńje a knihowisće, šap. družstwo i wobm. ruk. w Budyschinje
Wukładža kóždy šobotu a placzi šćiwórczelnje 108 šćotnych p enješćow

1. njedźela po tšjoch kralach.

Za hnada našeho Knjesa a Sbožnita Jesom Khrysta a ta lubošć Boža a tón dostatt toho křwjateho Duha budi i nami wšćitłimi. Samjeń. Luk. 2, 41—52.

To je jenicžke powědańcžko i młodošće našeho Knjesa Jesuša. Wo džěczatstwie Jesuša wjele njeshonimj a wo młodošći hišće wjele mjenje. To na tym leži, šo je šo naše wumóženje přes toho muža Jesuša dołoniašo, nje přes džěczko abo młodžeńza. Tohodla je nam wšćitko to wošebje wažne, šćtož šo nam wo tym mužu powěda: Jeho křasne šćpruči a šćhirunanja, jeho přědowanja a powucženja. Hišće wažnišće hač to wšćat je jeho čěrpjenje a wumrječe a jeho horještace. Na tym naše žnje křesćanstwo wotpoczuje a na to je naša wěra šćožena. Ale jene wot tšć najlubošnišćich powědańcžkow žněho křwjateho pišćma je tola to wo dwanaćelětnym Jesužu w templu. Dajmj tomu šćame mu nětko na šćebi šćutkowacž!

Dwanaćelětny Jesuž je pokřusćne džěczko 1. njebjesteho Wótza, a 2. šćwojeju staršćej na šćemi.

1. Jesušowej staršćej wot Nazareta do Jerusalema puczujeť tak podobnje tak přšed 12 lětami wot polnožy i poldnju, ale tehdom do Bethlehema. Tehdn, šo bñšćej šo po Auguštusowej přšćasni šćapizacž dałoj, nětko šo bñšćej jutrownj, šćwjedžeń w Jerusaleme šćobu šćwjecžitaj. Nětko nje bñšćtaj šćamaj, ale Jesuž jeju přšćewodžešće. Bñšće tola dwanaće lěť starj. Křšći křasny napohlad je to bñšć, hdnž žnje šćny luda na jutrownj rěczny čaž do Jerusalema čěh-nječu. Tutón šćwjedžeńšći čaž bñšće tola šćam hižo přědo-

wanje. Wšćitžy šćo na nim wobdžělichu. Žadny wróczo nje-wosta, křiba šćo bñšće křornj abo starj. Křatć šćwój pluh wopušćež, winizacž winizu, pašće šćadło, přšćekupž wobkřod, rjemježłnił džělańnju a džělacžer džělo. Křždny mějesće křwi-le. Šćwoje džělo mějachu přšćezšo šćěšć dnjom wob tñdžeń, ale jutry bñchu jenož ras wob lěto. Přšćezšo šćažo rad templ toho Knjesa wohladachu, šćnamjo měšća Jerusalema, šće šćwoji-mi šćotymi wjeřćami a tšćchami. Tam bñšće šćwjata čćichota, tam jich ničšo njemplešće, tam šćo tak rjenje modlesće, tam mójesće šćo dušća najšćepje i Bohu posbñhnečž. Wšćitłich i jutram do Jerusalema čěhnjesće, niłoho domach njerče-pjesće. A staršći njebñchu šćami, ale wšćachu šćwoje džěczki, jeli šćo bñchu dwanaće šćare, šćobu. W tej starobje buchu džěczki na templ šćwucžene. Šćtož bñšće staršćim wažne, dñrbjesće tež džěczom wažne bñčž. Posdžićšo potom, hdnž na měšćno staršćich šćupichu, mějachu tež šćwjatu přšćižćušćnošć, wašć-nje tšć šćamny dale wjesćž. Tak džěczki pobožne přšćiwucže-nje staršćich šćdžělichu. Kř šću přšći takšćim pucžowanju džěczki křdžbowate! Šćim ničšo potajne wostało njeje. Wošćebje šćo Jesušej ničšo šćhubiło njeje. Ale wulłotnišći hač pucž šće šćwojimi rjanosććemi bñšće tola šćwjaty templ, wobñdlenje najwñšćšćeho, měšćno modlitw. Tam jenož nutrnosć křje-žešće. Žane njetrjebawšće šćłowo šćo njerěčjesće. Křždny po-šćłuchasće a křdžbowasće. Prawy Šćraelita wědžesće, šćo je w templu Boh šćam přšćitomny. A hdnž bñšće to křždemu šćna-te, tak je to hałle dwanaćelětny Jesuž šćacžuk. Njeh je tež přšći šćwojimaj staršćimaj křdžak, dha bu šćebi tola toho wě-domj, šćo poprawom jenemu druhemu přšćižćušća, mjenujžy Wótzej w njebjěch. Tu bñšće wón woprawdže doma. Wšću-

džom druhdže běšče w zůsbje. Hdžej žo modlachu, hdžej žo Bože słowo wukładowašče a žo žwjate kěrluše sanoschachu, tam wón žluščešče. A hdžej w templu drušy a tež jeho staršej jenož wěšty cžaj pšchewwachu, běšče to Jesužowe statne měštno. Khwatachu tamni po dołonjanyh dnjach šažo domoj, pola Jesuža njełhwatašče. Wón nicžo nještomdži. Wón ma nušnišče cžinicž hacž domoj hičž. Wón žo do žwjateho pižma januri. Eso njemóže napořłuchacž. Staršej namałaschtej jeho w templu ředžo řjedža mjes wuczerjemi, so jich pořłuchaschče a jich warnowašče. Niz jenož so běšče njebjeski Wótčez we žwjatnižy pšhitomny, tež w Božim słowje jemu bliško stupi a w kěrluščach žo jeho kłwalba spēwašče. W Božim słowje řłyschěšče wón wótzowřku wutrobu bičž. Tak řrořumimny, so žwojej maczeri na prařchenje: „Mój řyno, cžehodla řy namař tak řcžiniř? Šłaj, twój nan a ja řmój cze ř tnyšnej bolocžy pytałoj“, wotmołwi: „Šchto je, so řtaj mje pytałoj? Njewěřtaj, so mam hycž w tym, řchtož je mojejho Wótza.“ To wřhať njeřłincži řaž wotmołwa pořłuchneho džesčja, ale to je wotmołwa řyna Božeho. Jesuž wědžesche hižo jako dwanaćzełetny, so mamny Bohu bóle pořłuchacž hacž cžłowjekam. Pořłuchny řyn žwojejho njebjeskeho Wótza; so wón to je, to je Jesuž pšchi přenjej řładnoščy, kotraž řo jemu pořłicži, połařať.

2. Ale tež pořłuchny řyn žwojeju staršejju. To je we našchim tekřce ř tymi řłowami wuprajene: A wón ř nimaj džesche dele, a pšhińdže do Nazarethu, a běšče jimař poddany. W našchim cžajku řo na njepořłuchnošč džecži řkorži. Ssnadž řy řy, mój lubny cžitarjo, pšhicžinu měř, na řju řkoržicž. Cžłowjekojjo řo prařcheja, ř cžeho njepořłuchnošč wukładža. Dha hładajmy na dwanaćzełetneho Jesuža. Cžehodla dha běšče pořłuchny, so móžesčtaj staršej jenož wjeřele na nim měčž? Njesčžehuje to ř teho, so je njebjeskeu Wótzej pořłuchny? Haj, to je prawny řałožř řa řon dobry pocřinř. Wřcha našcha přoza budže podarmo, džecži ř pořłuchnoščy wocžahnyčž, jeli so bohabojosč do nich njepłodžimny. Wřhitke nowe pořpny, so by autoriteta řažo mój we našchim cžajku bñła, budža řo jako řnicžomne wupłasacž, jeli so řo řarym wupřuhowanym pobožnym řařadom njewřcžimny. řenicžka autoriteta, pšched kotreřž řo cžłowjek prawje boři, je Wóh. Běda nam, hdžej tež ta pořłednja autoriteta řhabła. Nařch nadawř je, so řu pořpłnjamy. Dha řtej nam Jesužowaj staršej ř dobrym pšhiřładom. Wonaj řtej řwojeho řyna řobu do řerusalemu wřaleř; hižom duzy po pucžu a hiřcže wjele bóle w řwjatym měřce je najłepřche řacžihcže dořtať. Woboje jeho pohnuwašče, řjanoščez pšhirodny a řařnoščez Božeho řłowa, ř Bohom řecžez. To běšchtej pobožnej staršej. Wo maczeri je nam hiřcže wořebite řłowo powjedžene: A jeho macž řłhowa wřhitke te řłowa we řwojej wutrobje. A dženkja? Tu a tam drje maczerje hiřcže na řłowa pořłuchaja, ale we wutrobje je njeřłhowaju. Eso wě, so tu řwjatu řwójbu ř našchimi řwójbami pšhiřunacž njemóžemny. Ale řať wjele móžemny prařicž, so budže pořłuchnošč hagle potom řažo přcha našchih džecži, hdžej budža řarřchi pobožni a bohabojajni. A ř temu dónđez, hdžej řo našch cžaj řažo prařhecž pocřnje: Njewěřczez, so mam hycž we tym, řchtož je mojejho Wótza. Njed řy řadžewř řať wuřke hacž dzedža, njed našch cžaj měni, so řaneje řhwile ř temu nima, njed to řa řwonřownu wěž džerži, w řwjatnižy pšchewwachčž, njed řo jemu to řda pšhiwucženje wot wótzow řem hycž, njed řo hordži, so je jemu to wřhitko hižom dawno řnate, řchtož řo řa řecži abo njed wřchelake řawjeřelenja a řosprōřchenja našch narod wot wopřta řemplu wotdžerža, wu-

řecžow a řamolwjenjow wřhať je dořcz a nadořcz, ř pořłuchnoščy řwoje džecži tu na řemi jenož pšches pořłuchnošč pšhecžowo Bohu pšhinjeře. Lubny cžitarjo, řy řy so řnu pšches jene: Najpředny Wóh a potom řy cžłowjekojjo. Najpředny lubosč ř Bohu a potom lubosč ř bliřřchemu, najpředny dowěra ř Bohu a potom ř cžłowjekam, najpředny nadžiju ř Bohu a potom ř cžłowjekam.

Řať běšče Jesuž lubosny tež hižom w młodoščy, Wón řarřchimaj bě pořłuchny a mójny w mudořczy. Řaž na řětach je pšhiběrať, Tak pšched Bohom je w hnadže řtať. řamjeň.

Lěto 1929.

řapocželi řo řmy. Wbo řo łepje prařimny, — a našchi pobožni řari řyřła hinať njepřaja. — ř Božej pomožu řmy řo řmėli řapocžezč! — A řyđeň hižo dořonjecž! ře 8. januara, řo řu pižamy. A řchto wřcho njeje řuťon řyđeň řola hižo pšhinjeř! To budže řtruchke řeto! řłyschimny prařicž.

A řchto pšhiřotuje řařke řarōščez? Dwojake! mamny wotmołwicž. Pšhiroda je řwojimi řnatymi a njeřnatymi mozami! A ludžo je řwojim njedobřym a řłym řadžerženjom!

Tole druge je to najřhutniřche! Cžłowjekojjo řami to řu, řiž cžinja, řo řon cžaj je řly, řo řo řeto je řle! Bořih řo řłoro do nowinow pohladacž. Tak huřto hacž pohładařch, wucžitay řowe njeřłuffi, ř kotřymiz řu cžłowjekojjo řcžinili řuto řeto řle. A to njetrjebařch wřacž řane wukłoměřcžanřle nowinny. Mařch dořcz, hdžej řo našche „řserbřke nowinny“ a te druge řužijřte wōřmjesch! A řchto ma řo wřcho nam prařicž? řo řu cžłowjekojjo tež w řutym řecze pšchi řym, řo hiřcže bóle řdalowacž Bohu. W řym pať leži řa nař wřchěch, řotřiz řy řtejimny hiřcže na řałožřu wěřy, řo řhutne pominanje, cžim bóle řwědcži wo řchěřcžijanjřlej wěřje a jeje wobřbožazej mořy, cžimbóle hycž řchěřcžijenjo řwěřni we mřřli, řłowu, řłutku, w řyřłym řiwjenju a řadžerženju, a řo njedžeski a řwjatny džej řaž wřchědnny džej!

Hdžej řole řa mēřu wōřmjesch, dñřbřch pšhidacž, řo je řich řo tež w našchih wōřadach wjele, řiž cžini, řo bñwa řuto řeto řle, řuťon cžaj řly. řo dži pšches njedžeske a řwjate dny, řo dži pšches wřchědne dny, a řy budžesch řo wjedžezč, njebñli řo hižo řam dawno dořładať. Ředžbuj na řadžerženje jeneho pšhecžowo druhemu, na řiwjenje w domach a řwójbach! A ř tomu: Řať řteja řo nabožnym, řať maja řo ř Božemu domej, ř Božemu řłowu, ř wōřadze, ř řyřłwi a jeje nadawřkam, řotrež wona, řa hiřcže wōřowaza řyřkeř, nēřkle ma wo řutym cžajku, řotrež je pořny wōřowanja a bēdženja! Řať řecži řo druhdy řchěřcžan wo řyřłwi, řotrež řřaw wón řola je! řo dopomni na pšhiřłowo wo řřacžřku! řo hižo derje řmñřłenny cžłowjek njewěřjazeho řwěta njecžini, řo by řať řecžaj wo řym řwojim! Řať řamóže řo řchěřcžijan!

řať pať potom tež řrořumiřch, řo řelko bojojczez a powēdanja wo řym, řať naturřke mořy cžinja řuto řeto řle, a řchto wřcho řnadž řo hiřcže pšhińdžez, pšhińdžez tež w řutym řecze na nař. řemja je řřala, mořjo je hōwřko, wjele je řo řničřilo! A řelko drugeho řu řnicžene ře wřchěłkim njewōřžom! řaj, dñřbřimny wōřnacž, hładajo řať na řo wřcho, řchtož hacž řem řuto řeto řhoniřimny, řo řapocžatř řēta 1929 je řtruchly. Ale pšchi řym řola řtejo njewōřřanjemny! řčim mjenje, hdžej řo řať řle. „Bližez, mój Božo, bližez ř tebi!“ řuťon kěrluřch spēwamny a cžinimny hñyřdom wot wřchěho řpocžatřka a řmy řon řiwi! řo řēka pať řažo: řopomni řo na řo, řchto řēkařch, řchto řy! Řchěřcžijan, řchěřcžijanřka! řudž řo! řudž řo ř mřřlu,

je słowom, je skutkom, i złytm żywieniom! Budź to tajnie a wśchudźom! Budź to kwoje dla a druhich dla, tnych dla, kiż bu i tobu duży pśches tuto lěto a duży pśched trón toho, kotrnž je kral tutoho lěta, kaž kóždeho, kotrnž je kral wśchěch kralow.

Je nuśne, so ło tole woła tež do našeho luda, so ło tole pśhiwoła młodym a starym. Wścho możne druge woła hebi ja pomocnika a wumóznika — jenož niz poľnej dowěru a nadźiju hodowneho Knješa! Tak pjenješ, hošpodarjejne, politiku a druge. Wścho tole ani jenotliwemu ani ludziej nje pśhinježe to sbožo, kotrež woľboža a tu pomoz, kotraž je najnuśniša, tež tu w Eserbach niz. S wěrjazej wutrobu a i wi-dźazymaj woczomaj dźimny kwoj pucž a stejmy w boju, kotrnž je nam wotkudženy. To budže hódne křešćianina a Eserba. To njebudže nam lěto 1929 lěto, kotrehož ło bojecz dyrhjele a kotrež njemóhli snješč. To budže nam lěto, kotrež budžemy i Božej pomozu křmecz dofonjecz a po Božej woli — abo to budže lěto, w kotrymž my dofonjamy kwoj běh po Božej woli a i Božim dopuščezjenjom.

Tak wospjetuje czi kóždy dzeń noweho lěta křutnje hežto přenjehe dnja, Noweho lěta: Jesuž! „S Jesužom nam dajče czahnyč!“ tak napominajče ło. „S Jesužom nam dajče czahnyč!“ tak pśhiwołajče trošchtujo, křlnjo tym, kiż i bo-jošču a sadwelowanjom tu křhepotaja pśched kóždej dalškej krocžaktu doprědła. „S Jesužom nam dajče czahnyč!“ tak pśhiwołajče roščudnje a doraśnje wśchěm, kiż chzedža waž sadžeržecz a wottraščicž a sawjesč a njechwěrnnych scžinicž. „S Jesužom nam dajče czahnyč!“ tak pśhiwołajče hebi kami, hdyž nam na pucžu spytowanje, haczenje, wabjenje, nuša, křhiž a křkoda, wjeřelenje a rosbrojenje!

To na kónzu tola spóśnajesč, hdyž tak pśches lěto krocžicž i Jesužom, so to lěto, njed po człowjesku bē ške kaž chzyšče, tola tola žohnowane, tola sbožowne.

Tuž tak duży dale pśches nowe lěto, hladajmy na to a stejmy ja tym, so bnyčmy hódni byli tajteho žohnowanja Božeho

Bohanow hody.

Hodowne powjedańczo i Afriki je naž chzyło pśhihoto-wacz na póhanow hody, kotrež dženka křwecžimny. Wono bē naž tola dowjedło na miřijonške polo Afriki a nam potařalo, tak ło tam tež jewi křařnošč Boža, tak tam tež pśhihadžesju tšjo mudri, so bnyču hodowneho Sbožnika wohladali. A dženka pśhihadžesja po stach!

A wo filmje i Afriki je naške łopjenko rosprowjało. „Andrea, křn křłarja“ rěkašče tutón film. A wón nam po-kařa, tak hodowne křwětko tež na tym najczěmniřim, šchtož póhanstwo ma, dobywa: na křłanju. A zły lud tam pśhiu-dže, so by křłiž kralej křwětku, Jesuše. A wjele luda tam hiřče je w czěmnošči póhanstwa!

A naš „Miřijonški Božok“ je pśhinořchował mēřaz wot mēřaza stare a nowe a najnowiřke powjesče je wśchěch kón-czin křwěta, je wśchěch móžnych polow miřijonškeho džela a je potařował, kětko tam hiřče žimny w póhanstwie, kětko tam czařa na pomoz na spokojenje najnuřkowniřkeho žedze-nja, a kětko tam jich hižo křodži we wobľbožazym křwětku ho-downeho džěcža.

Hdyž pak to tak, nimamy pśhicžimny, prajicž, so nicžo wo tym wśchěm njewěmy, njemóžemy tež prajicž, so tam naškeje pomozny njetřebaju, a tuž njemóžemy a njeřmēmy ło tež kom-džicž, dženka, hdyž póhanow hody křwecžimny, wobradžecz, wobradžecz do šchlicžki abo do kařczika pśhi zyrkwinnych durjach abo, kaž je to we wśhelakich wořadach lube a rjane

wařdnje, na Knješowym wotkarju. A njed křmny my wotku-džili a wjele nimamy, to wulle bohatstwo hodowne w Jesužu Křrřtužu nam date tola mamy. A i tuteho njeřmny dobru, łopatu mēru tež do wśchěch ludow, hdyž tuteho bohatstwa pa-ruja — a, — a tež to njeľabudžimny, tež dženka niz, — roščě-rujmy tuto bohatstwo tu pola naž, hdyž mamy jich wjele dwójny křudny, křiřicž, křiřiž bu w swonkej křudobje tež na tajkim křudži. Tole ło stań pśchedewśchěm se skutkom wo-řobinřkeho křwědczenja; i tutym jednoczi ło křamo wot ło modlenje a darowanje, woprowanje. A to tamne ło stań se modlenjom a i darniwe, woporniwe wutrobu a ruku!

To bu potom křeřćianow wěrne džalne hody, to bu křeřćianow póhanow hody!

Wěra.

Smiľna křotra piřke: „Wbohu křoru mam wořebje na starošči kwojeje wutroby. Leži tam nētko hižo 30 lē křipra. Jeje duch pak je hiřče jara žimny. Je to lube, pobožne człowjeřke džěcžo. Se kwojeje křłnej wēru do toho Knješa a Sbož-nika Jesuša Křrřtuša nježe wono kwoje czeřke czeřpjenje i wullej scžerpliwošču. Jeje 82lētna macžerka prořny nastaj-nje, so by hebi Bóh lubny Knes po džowku předny pśhiřchot hacž po nju. By potom mohła lóžo wumrēcž . . .“

Ssnyř a hladaj! A hladaj na ło a wokoło ło a do ło! Křiři dyrbiř tny bnyč,

Bo hodžoch ja hody.

Se kwojeho džela piřke diakoniřa Drježdžanřkeho ma-czeřneho doma:

„Kětko wjeřela křmēř tola nařhonicž. Tak dořtach ras křětro czeřku zigarowu tnyřu. Bē dořkła wokoło řalēpjena; řwēřcha bē džerka. A šchto bē w njej? Pjenješ. 116 hriwnow. Křjeni bē kóždy dzeń do papjerki wottorhanřkeje protyřt pje-njes řawalika a do tnyř tyřnyřa. Sa křudny bē to cžinika. — A do hód dořtanu hiřče jemu tajku tnyřu. Njedyrbiř ło to radowacz?

So njebyř ja křama nētko řabyřa ło džalowacz, křym hebi do řstwy tnyřu řtajiřa, do kotrejež pśhi kóždym mjeřřim abo wjeřřim wjeřelu pjenjes tnyřu. Do hód budže wuprōřdnjena a dyrbi se křojim řamoženjom řažo wjeřele pśhiřotowacz. A tak nēkotra luba dobrocžima człowjeřka duřcha, kotraž pola mje wo tutej tnyřy a jeje řamēru řhoni, je pomhařa ju pjeř-nicž!“ — Křak by byřo? —

Tež řobu do noweho lēta.

Bēřke muř, kiż bē na pluza křory. Nařtajnje by mi pra-řiř, tak huřto hacž bnyř i njemu pśhiřhadžala: „Ssotra, ja budu tola řažo řtrowy. řa nořžu hiřče wumrēcž!“ A tola jeho njedžeržesche žane řemēře sbožo. We křojim mandželřtwe njebē runje řbožownje žimny se kwojeje řonu. Džēczi tež nje-mēřesche. řas pśhinjeřech jemu řchpruch a pśhicžinich řon wryřke řoža na řčenje. Bē to řłowo i 1. řana 1, 7: „řa křej řesom Křrřta, jeho řyna, wucžicž naž wot wśhittich řchow.“

řako řažo pśhiřdžech, bē křory kaž pśchemēnjemy a řjekny: „řo pak je řjana řchucžka. Nētko chzu tež ja radny wumrēcž.“

Wón prořesche wo Bože wotkařanje, a i nim jo tež jeho mandželřta a jeho pśhiřhodna macž wuřiwawřtej. Dwē nje-dželi pořdžicž je w mēřje domoj cžahnyř.

Bomhaj Bóh!

„Bomhaj Bóh“ mi rěfaja
 Nětk lětkow skoro šetnrjeczi.
 „Bomhaj Bóh!“ wšěch postrowju,
 Šdnž lětko žo nětk pšcheměni.
 „Bomhaj Bóh!“ tak witaja
 Eso Sserbjo hwěrnj wutrobnje.
 „Wjeršchny pomhaj!“ wotmołwja,
 Ssej pšhejo pucze šbožowne.
 „Bomhaj Bóh!“ je postrow mój,
 Šdnž Bóh tón Knjes nam pšczele
 Wšěch dnjom džen najlěpši hwój,
 Džen njedzele jom' hwjateje.
 „Bomhaj Bóh!“ tak witacž chzu
 Rad wšchudžom w Sserbach statok, dom
 Róždu lubu njedželu
 Se hwěrnym herbstim postrowom.
 „Bomhaj Bóh!“ tak strowju Waš!
 Tuž wotmołwjecze wšchitzy mi:
 „Witaj t nam! Pšchindž bórny šaš!“
 — To žohnowanje Wam a mi! —

Pšchiblowo.

Nowe lěto — nowa Boža miłosć.
 Nowe lěto — nowe njesbožo a šbožo.
 Nowe lěto staroh' luboh' Boha trjeba.
 Nowe lěto šej nowu potutu žada.
 Nowe lěto czi hižo do Jana dadža, njedchaj-li lěpje do
 džela pšchimacž.
 Nowe lěto žo hagle i přenimi šchórzami pocžina.

Žyrfej a stat.

— **Staropruska žyrfej.** Lětku žu nowowólby. Wšchšcha žyrkwina rada je postajila, šo rańšche provinzy w februaru wotpóšlanow wokrejšnych synodow wola. A tutym wólbam pšchisamknu žo 11., 12. a 13. meje wólby do provincialnych synodow. Pošdžišcho pšchindu w tutym lěcže tež hišcže wólby do generalneje synody.

— **Batikan a italska wšchnošć,** t. r. kamž a italska wšchnošć jednatej dale wo tym, tak bnyštaj žo wujednatej a tak by kamž šažo žwoje přjedawšche prawa doštal, t. r. tak by žo romški žyrkwiny stat šažo we wštych wuměrach šwěščil a postajil. Tuhwilu ma žo tola kamž takrjež ša jateho italskeje wšchnošće. Kaž italska wšchnošć wošjewja, žu pšchihotowanšje jednanja tak někal stónčene, tak šo móžeja i hłownym jednanjom kamym šapocžecž.

— **Evangeliska žyrfej** wšchěch krajow žo hotuje w tutym lěcže hódnje wošwjeczič 400lětny jubilej Lutheroweho katechisma. Rónž lěta 1528 bě Luther šapocžal, pšchihotujo wudacže žwojeho tak mjenowaneho Wulkeho katechisma, pišacž jenotliwe „hauptschtuki“, jenotliwe hłowne křuchi šchescžijanskeje evangeliskeje wěry. Róždu bě šwopředka jako wošebitu taflu abo kopjeno šhotowił. W meji lěta 1529 bě pak wšcho hižo jako kniha hotowe a rěkašche: „Der Kleine Katechismus für die gemeinen Pfarrherrn und Prediger. Martin Luther. 1529.“ Tuž chzemny tež mny wšchudžom w našich wošadach hódnje wopominacž tutón wošebity a wažny škutk našeho Ruthera, kotryž je tež ša njeevangeliske žyrkwje i pšchikladom bnył, po kotrymž žu cžiniše.

Wšchelake i bliska a i daloka.

— **Šlowna herbsti předaška konferenca** wotměje žwoju hłownu šhromadžišnu póněželu 21. wult. róžka w Sserbskim Domje, a to dopoždnja ¾10 hodžin. Dokełž mamny wo wšchelach wažnych prašchenjach jednacž, njedch wšchitzy nětkole hižo na to džiwoja, šo bnyču móhli pšchicž.

— **Wošadne rosprawy** do cžišchecžernje abo mi podawacž ša „Bomhaj Bóh“ žu wšchitzy šnježa šararjo hišcže ras pšcheni. „Bomhaj Bóh“ je wošjewi porjadu w tutym a dalšich cžiblah. Wšch do jeneho abo dwejoch cžiblow šajicž, njeje móžno. Wšch pak w tutym kopjenu wošjewicž je nušne. Tohodla žu tež wošadni šastupjerjo tych wošadow, w kotrychž wjazny herbsti duchowny i šararjom njeje, w kotrychž pak hišcže Sserbjo bnyla, pšcheni, žo wo to postaracž, šo by našch njedželnik tajku wošadnu rosprawy wo lěcže 1928 doštal.

— **Š Porščiz.** W našch wošadže je žo w lěcže 1928 naroždžilo 36 džeczi (1927: 27), 24 hólzow a 12 holzow; 1 hólz a a 1 holza štaj šažo wumrěloj. Pšchipowědanjom běšche 17 (26), wěrowanjom 11 (13). Semrělo je 22 (22) wošobow, mjes nimi našch herbsti wótcžinz wšchšchi wucžer a šantor šancžka. Konfirmowanym bu 29 (33) džeczi, 13 hólzow a 16 holzow, mjes nimi běšche herbstich 11 hólzow a 12 holzow. Špowědnym běšche 2060 (2005), na herbstim 745 mužškich a 1012 žónškich, na němškim 117 mužškich a 148 žónškich. Domach hwjećšche Bože wotkasanje 38 wošobow. Se šbėrkow je žo nahromadžilo 1221,30 hr. (loni 1317,69 hr.). Mižijonškich darow nawdachu 863,68 hr., a to wot cžitarjom Mižijonškeho póšla 24,05 hr. wot jeneho pšchecžela mižijonštwa 550 hr. a 45,60 hriwnow danje; w mižijonškim šachcžiku wot pšchecželow mižijonštwa 244,03 hr. (Ša mižijonštvo nawda žo 600,37 hr. wjazny hacž 1927.) Ša wošadnu diafoniju našbėra žo 288,85 hr. (285,31 hr.). Wutrobnny džak praji žo ša wšchitke dary.

— **Š Malešch.** Š našch wošadny žu w nastupanju žyrkwinskih powěščow i lonšch lěta šlědowaze licžby šdžělicž. W špinkach pšchistajene žo na lěto 1927 pocžahuja: Narodžilo je žo 40 (40) džecžatlow, 26 hynkow a 14 džowecžicžlow. Šwěrowało je žo 16 (9) porow; t tomu 11 pšchipowědało. Semrělo je 18 (14) wošobow, mjes nimi 4 džeczi. A Božemu šlidu je dožyla pobnylo 1463 (1303) wošobow, mjes nimi 622 mužškich, 841 žónškich, 51 wošebje (woprawjenych), 35 přenicžlow. Na němškim běšche 435 (361) špowědnym hójczi. Dokrowólnych darow je žo pšchi žyrkwinskih šbėrkach 334 hr. (401 hr.) nadawało, wot kotrychž 92 hr. we wošadže wošta. Wšche toho žo nawda w Božim domje pšchi durjach a wotštarju 177 hr. a štónčnje (i pšchilicženjom danjazeje šbėrki — 123 hr. wunošcha — druhich darow 215 hr., dožyla 726 (780) hriwnow.

— **Š Hucžina.** W Hucžinjanškej wošadže, do kotrejež šlušchaja Hucžina i Nowej Wjėstu, Šlina, Brėšna a Lemšchow, žu w lěcže 1928 šchcženych 24 džeczi, 15 holzow a 9 hólzow. Pacžerškich džeczi běšche 16, 7 holzow a 9 hólzow. Pšchipowědało je žo 10 porow, šwěrowanym bu tu 6 porow. Semrělo je 17 wošobow, 11 doroscženych a 6 džeczi. A Božemu šlidu pobu 753 wošobow, 326 mužškich a 427 žónškich, mjes nimi je 24 domach woprawjenych. Šbėrki žu wunješle 307 hr., dalšche dary lubošče 68,12 hr., ša Šwonkowne mižijonštvo 140 hr., dožyla 515,12 hriwnow.

Šštownanje: A. w A. ša 2. po tšjoch křalach. — W. we W. ša Sept.

Šamołwity redaktor: šarar Wyracž w Nošacžizach.